

[Arbejdsministeren]

bringe, hvis man fulgte hr. Bolvigs tanke ud i dens yderste konsekvens om hvert sogn sit eget arbejdsformidlingskontor. Men jeg er som sagt villig til at drøfte spørgsmålet i udvalget.

Både hr. Ib Christensen og hr. Jørgen Jensen var inde på, at det måske kunne blive aktuelt at fjerne arbejdsløsheds-kasserne fra fagbevægelsen. Jeg vil til dem begge sige, at det er regeringen absolut ikke tilhænger af. Vi har tværtimod det synspunkt, som også hr. Honoré har givet udtryk for, at de faglige organisationer har en meget positiv rolle at spille i forbindelse med bekæmpelsen af arbejdsløsheden og støtten til de arbejdssøgende.

Så vil jeg gerne til hr. Kurt Hansen sige, at der ikke er tale om, at der blot skal være en ensidig kommunikation. Der er selvfølgelig tale om en gensidig støtte og en gensidig kommunikation mellem arbejdsløsheds-kasserne og arbejdsformidlingen. Hvis man læser lovforslaget i sin helhed, vil man på mange punkter kunne se, at det er ånden i det, der er skrevet. Det afgørende er jo også det praktiske liv. Det er ikke alt, man kan studere sig til i bemærkninger og bemærkninger til paragraffer. Der er også tale om, at arbejdsformidlingen simpelt hen har en oplagt interesse i at kommunikere direkte med arbejdsløsheds-kasserne; det gør man allerede på nuværende tidspunkt.

Så vil jeg sige om § 43, som jeg forstod hr. Kurt Hansen opfattede som en gartneribestemmelse, at det ikke er meningen med § 43. § 43 er en nøglebestemmelse i hele loven; den handler om, at denne lov vedrører arbejdssøgende, vedrører mennesker, der selv søger arbejde, herunder også udfolder rimelige anstrengelser for at skaffe sig et stykke arbejde, at det ikke bare er noget, andre mennesker skal skaffe for dem, men noget, de også selv skal gøre en indsats for, og hvis ikke man er aktivt arbejdssøgende, kan man miste sin ret til nydende medlemskab af en arbejdsløsheds-kasse; det er det, der står i § 43. Vi henviser til den ikke med henblik på, at der nu skal være sanktioner knyttet til det enkelte tilbud til den arbejdssøgende, men for at de meget få mennesker, der eventuelt overhovedet ikke vil gå ind i en genoptrænings-, kursus- og uddannelsesvirksomhed, heller ikke opfylder lovens hovedprincip om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller,

som det hedder direkte i bestemmelsen, at de er arbejdssøgende.

Jeg synes også, hr. Kurt Hansen skal være varsom med at vurdere et helt uddannelsesprogram for de langtidsledige og kvinder på basis af en enkelt artikel i Information vedrørende et enkelt hold på en enkelt skole. Jeg har for nylig haft lejlighed til at besøge en specialarbejderskole og tale med en række kursister på flere hold for langtidsledige og for kvinder, og dér var det absolut mit indtryk, at der var kritik af den måde, kurserne hidtil har været grebet an, men at der også var en positiv holdning til det, og dér var kurserne i hvert fald intakte. Vi har netop bedt om at få alle erfaringer ude fra disse kurser, sådan at vi kan få de rigtige kursusplaner udformet. Er de for teoretiske, bør de selvfølgelig laves om, men man skal da ikke drage den konsekvens, som hr. Kurt Hansen gør, at fordi nogle kursusplaner ikke har været helt gode, skal man simpelt hen slet ikke afholde sådanne kurser.

Må jeg endelig til hr. Kurt Hansen sige, at jeg var noget overrasket over, at dette, at der var meget papir og meget teori, skulle være et argument imod de pågældende kurser fra venstresocialisternes side.

Kurt Hansen (VS):

Det er ikke venstresocialisternes folketingsgruppe el. lign. der skal deltage i disse kurser; der er tale om nogle kurser, som de langtidsarbejdsløse selv tager stilling til, og det er deres argument, jeg har fremhævet i denne forbindelse.

Jeg mener heller ikke, at man skal stoppe kursusvirksomheden, og det ved arbejdsministeren udmærket godt, for jeg har i arbejdsmarkedsudvalget såvel som i folketingssalen klart tilkendegivet, at VS meget langt hen ad vejen kunne støtte, at der blev etableret forskellige former for kursustilbud. Derfor behøver arbejdsministeren bestemt ikke forsøge at lægge mig andre ord i munden.

§ 43 har jeg læst sådan, at den bl. a. ville ramme nogle, der dyrkede noget landbrug på deltid. Det er muligt, den rammer alt muligt andet – jeg har kun haft tid til at studere den i 5 minutter – men det er heller ikke det essentielle i det. Det essentielle er, at man måske med denne paragraf i hånd kan sende temmelig mange langtidsledige ud af a-